

Kapitola 1

RICHARD

STÁL JSEM na terase a díval se na vodu. Nad námi se snášel soumrak, poslední zbytky denního jasu zachytil pohyb oceánu, ten nekonečný kaleidoskop vířících barev pod slábnoucím světlem.

Napil jsem se skotské, a když mi sklouzla do hrdla, ocenil její hladkou, bohatou chuť. Přemýšlel jsem o svém životě a sledoval, jak denní světlo přechází v noc – Katyinu oblíbenou dobu dne. Vždycky mi přišlo zvláštní, že někdo tak plný světla dává přednost inkoustové tmě kolem sebe, ale taková moje Katy prostě byla. Vždycky udělala něco, co jsem nečekal. Dokázala mě překvapit na každém kroku – tak jako po celou dobu našeho vztahu. Odkudsi z domu jsem za sebou zaslechl její tlumený hlas a zvuk jejího smíchu mi vyvolal na tváři úsměv. Nepochybně si povídala s Gracie nebo Heather o našem blížícím se výletu do Toronta. Moje žena byla jako obvykle nadšená, že se uvidí s našimi děvčaty, a já jsem musel přiznat, že jsem měl stejné pocity. Bez ohledu na čas, jejich věk, nebo jak časté ty návštěvy byly – všechny moje děti mi pořád chyběly. Jenom Matthew se usadil poblíž, bydlel tady ve Victorii. Gavin žil v Calgary se svojí ženou

Amandou a jeho dvojče Penny se s manželem Philipem odstěhovala do Anglie. Matthew byl zatím stále svobodný, jako lékař se zřejmě oženil se svým povoláním. Katy si o něho neustále dělala starosti, ale já jsem byl přesvědčený, že si svoji druhou polovičku najde, až na to bude připravený. Vždycky všechno dělal podle svého tempa. Byl plašší než zbytek mého potomstva, ale byl cílevědomý ve všech svých snahách, chytrý, odhodlaný a rozhodný.

Znovu jsem se napil a pocítil nával vděčnosti. Všem z mojí rodiny se dařilo dobře. Odcházel jsem do důchodu a měli jsme namířeno za dcerami a za naší adoptovanou rodinou do Ontaria. Po mnoha letech společného života se Heather a Reed konečně rozhodli vzít. Měla to být malá a jednoduchá svatba a obřad se měl konat ve vinařství, kde se vdávala a ženila většina dětí.

Zaslechl jsem, jak se dveře na terasu posunuly, což mě přimělo ohlédnout se přes rameno. Moje žena vyšla ven, v ruce držela sklenku s vínem. Když jsem ji uviděl, i po tolika letech se mi zatajil dech. Bylo mi záhadou, jak jsem si o ní kdy mohl myslet, že je obyčejná. Musel jsem být slepý. Katy byla krásná. Uplynulá léta k ní byla laskavá, zjemnila hrany jejího mládí a dodávala jí zář zralosti. Do tmavých vlasů se jí vpletly stříbrné a šedé pramínky, několik roztroušených drobných vrásek od smíchu kolem zářivě modrých očí, které nikdy nevybledly, jí propůjčovalo šelmovský vzhled. Pořád byla drobná a hezky tvarovaná, dokonale mi zapadala pod rameno. Jak šla blíž, usmála se na mě, pohled jí naplňovala láska, kterou ztělesňovala.

Natáhl jsem k ní ruku, přitáhl ji blíž a sklonil hlavu, abych ji políbil.

„Ahoj, miláčku.“

„Zdálo se mi, že jsem tě slyšela přijít.“

„Byla jsi zrovna na telefonu. Nalil jsem si drink a šel ven kouknout se na západ slunce.“

Usmála se a upila ze svého vína. „Mluvila jsem s Heather. Už se nemůže dočkat, až tam přijedeme.“

„Je všechno v pořádku?“

„Jo. Jen se jí po nás stejská.“

Pohládl jsem ji po hlavě. „Hlavně po tobě. Určitě chce mít u sebe svoji mamku, když se ta svatba už blíží.“

Katy se zachichotala. „Oni tomu dokonce ani neříkají svatba, Richarde. Mám dojem, že Reed to nazval svatební večírek.“

„To je fuk. Hlavně, že se konečně vezmou.“ Povzdychl jsem si.

„Ty jsi ale staromódní.“ Poklepala mi na prsa. „Kdo by čekal, že pod slupkou moderního, arogantního, pokrokově smýšlejícího muže, kterého jsem si vzala, se budeš jednoho dne trápit kvůli kusu papíru.“

„To není jenom kus papíru,“ namítl jsem. „Je to závazek.“

Zasmála se. „O Reedově oddanosti naší dceři nikdo nemohl nikdy pochybovat. Heather byla ta, kdo to zdržoval. Tvrdila, že o svatbu nestojí.“

„Co myslíš, že se změnilo?“ zeptal jsem se. „Myslíš, že je těhotná?“

„Ne, ptala jsem se jí. Říkala, že ji Reed požádal o ruku – už zase – a tentokrát jí to přišlo správné, takže řekla ano.“ Vzhledla ke mně a oči se jí smály. „Mám dojem, že z toho byl v šoku, ale neztrácel čas. Začal všechno organizovat, než si to stačila rozmyslet.“

„No, ať změnila názor z jakéhokoliv důvodu, já jsem rád.“

Natáhla ruku a povolila mi kravatu. „Jak to šlo dneska v kanceláři? Bylo všechno v pohodě?“

„Jo, jo. Přinesl jsem si domů nějaké krabice s písemnostmi, podepsal pár papírů, jednal s osobním oddělením, prostě normálně.“

„Máš z toho strach?“

„Že jdu do důchodu?“

Přikývla a vypadala přitom ustaraně.

Mrkl jsem na ni. „Myslím, že si z toho děláš hlavu spíš ty. Bojíš se, že se ti budu pořád plést pod nohama, Katy? Že za tebou budu chodit a říkat ti, jak bys měla dělat všechno líp? Trvat na tom, že budu všude chodit s tebou? Už se těším, že s tebou budu čtyřicet hodin sedm dní v týdnu,“ dodal jsem a ušklíbl se.

Zasmál jsem se tomu, jak zděšeně se zatvářila.

„Vůbec se toho nebojím. Pořád budu poskytovat poradenství, když to budou v práci potřebovat. Chci hrát golf. Jezdit na plachetnici. Trávit spousty času se svojí ženou. Podnikat dlouhé návštěvy v Ontariu u svých holek. Konečně budu mít dost času navštívit Penny s Philipem a procestovat Anglii. Poznat svoje nové vnouče.“ Sundal jsem si kravatu, rozepnul si límeček u košile a masíroval si vzadu krk. „Myslím, že Heather rozumím. Teprve až teď jsem na to byl připravenější. Vždycky jsem svoji práci miloval, ale teď se chci zaměřit na nás. Na naši rodinu. Dívat se, jak vyrůstají naše vnoučata. Rozmazlovat tě.“

„Tak to si dám líbit.“

Pobaveně jsem pohodil hlavou. „Katy, já se tě pokouším rozmazlovat už víc než třicet let. Pochybuju, že bys mi to zrovna teď dovolila.“

„Možná budeš překvapenejší.“

S úsměvem jsem vsunul ruku do kapsy a vytáhl odtud krabičku.

„Tak co takhle s tím začít hned teď?“

„Richarde,“ napomenula mě tiše. „Co to je?“

„Můj dárek pro tebe na odchodnou do důchodu.“

„To spíš já bych ti měla dát dárek.“

„Víš, že rád dělám věci po svém.“ Vtiskl jsem jí krabičku do dlaně. „Vezmi si to.“

Postavila skleničku a krabičku otevřela. Uvnitř se na tmavém podkladu třpytily tenké stylové hodinky. Moje žena pořád ráda nosila staromódní hodinky. Patřila k těm málo lidem, kteří s sebou neměli vždy mobilní telefon, a aby zjistila čas, raději se podívala na zápěstí. Vzala je do ruky a obdivovala jejich elegantní náramek z bílého zlata. Drobné brilianty, které obklopovaly čtverhranný ciferník náramkových hodinek, zajiskřily pod světly, která se na terase rozsvítila, jakmile začalo zapadat slunce. Otočila je a já jsem se usmál, protože jsem věděl, že slova, vyrytá vzadu, ji dojmou.

Katy
Ted' přišel náš čas
RVR

Vzhlédla a v očích měla slzy. „Jsou nádherné,“ zašeptala sevřeným hlasem.

Pomohl jsem jí je navléknout a ukázal jí bezpečnostní řetízek a dvojité zapínání. Obdivovala, jak vypadají na jejím zápěstí. Věděl jsem, že se jí budou líbit. Byly elegantní a krásné – stejně jako ona.

Postavila se na špičky, vzala moji tvář do dlaní a přitiskla rty k mým ústům. Chytil jsem ji okolo pasu, přitiskl ji k sobě a polibek jí oplatil. Chutnala po víně a sladkostech – a jako Katy.

Zamumlala mi něco do úst, přejela mi dlaněmi po ramenou a objala mě kolem krku.

I po tak dlouhé době, po všech těch společných letech, líbat ji bylo jednou z mých nejmilejších věcí.

Před mnoha lety mě svými polibky a něžnými doteky přivedla zpátky k životu, a když jsem ji měl v objetí, vždycky jsem cítil, jak ožívám.

„Co kdybychom šli dovnitř a oslavili to?“ usmál jsem se do jejích úst. „Ty a já, nazí, v naší posteli.“

„Myslím, že se ani nemusíte ptát, pane VanRyane.“

Zvedl jsem ji do náruče a nesl dovnitř. Najednou jsem se nemohl dočkat, až s ní budu sám v naší ložnici. Až na sobě budu cítit její nahou kůži. Až ji budu objímat, ochutnávat a vnořím se do tepla jejího těla. Až se v ní ztratím. Protože když jsme spolu, jsem opravdu sám sebou.

MÍT KATY POD SEBOU bylo vždycky slastné. Mít ji nad sebou byl dar. Dar, jaký jsem chtěl stále znovu a znovu. Měl jsem rád, když jsem se na ni přitom mohl dívat. Vidět rozkoš v jejím obličejí, když dosáhla orgasmu. Dívat se, jak se naše těla společně pohybují. Lehce a ladně. V jednom rytmu.

Když jsme přišli do naší ložnice, ujala se vlády, rychle mi svlékla sako a rozepnula košili. Zatáhla za pásek a pak naplnil místnost erotický zvuk rozepínaného zipu. Stáhla mi kalhoty, vzala do ruky můj ztopořený penis a přitom mě laskala na krku a jemně hryzala kůži.

„Chci být nahoře.“

„Můžeš mít všechno, co si budeš přát,“ zachrčel jsem. „Jenom se mě nepřestávej dotýkat.“

Postrčila mě na postel a já jsem se díval, jak si svléká ty pěkné šaty, co měla na sobě, a odhaluje sexy krajkové modré prádlo, jež se odráželo od její pleti.

„To máš nový?“ zeptal jsem se a přejel prstem po jemném okraji.